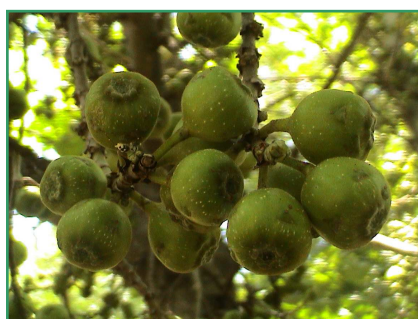


มะเดื่อปล้อง



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ficus hispida* L.f.

ชื่อพื้นเมือง เตื่อป่อง (นครราชสีมา, กรุงเทพฯ); เตื่อปล้อง (นครศรีธรรมราช, สระบุรี, ภาคเหนือ); เตื่อสาย (เชียงใหม่); ตะเอน่า, เอาแห่น (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); มะเดื่อปล้อง (ภาคกลาง); สะกอสะเนีย (มลายู – นราธิวาส)

ชื่อวงศ์ MORACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มะเดื่อปล้องเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 3 – 5 เมตร เปลือกต้นสีเทา ต้นและกิ่งมีลักษณะเป็นข้อปล้องชัดเจน ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาวขุ่น

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ ปลายใบแหลม โคนใบมน ผิวใบสาก

ดอก ดอกออกเป็นช่อตามกิ่งและลำต้น บางทีพบออกตามโคนต้น ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลกลมแป้น รูปลูกข่าง ผลอ่อนสีเขียว เมื่อแก่สีเหลือง ออกผลเดือนเมษายน – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในที่ค่อนข้างชื้น ดินร่วนระบายน้ำดี

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ช่อดอก และผลอ่อน รับประทานเป็นผักสดหรือต้มจิ้ม น้ำพริกและนำมาปรุงอาหารจำพวกแกงส้ม

รส ฝาด มัน

การขยายพันธุ์ ตอนกิ่งและเพาะเมล็ด